

Tulajdonosváltás után eredményes évet zárt a Dunafer Rt.

ETO: 669.18

HÓNIG PÉTER

okl. gépészmérnök,
ergonómia szakmérnök,
a Dunafer Rt. vezérigazgatója

A 2004-es esztendő rendkívüli feladatokat hozott a Dunafer számára, hiszen az állandóan változó környezetben és piaci viszonyok között megvalósult privatizációja nemcsak Magyarországon, hanem nemzetközileg is példaértékű lehet.

2004-ben 54 éves fennállásának legeredményesebb évét zárta a vállalat, s így újra elfoglalhatta az őt megillető helyet a magyar vállalatok rangsorában. Sokan azt mondják, hogy kiemelkedő eredményeinket a piac rendkívüli fellendülésének köszönhetjük. A válaszom erre az, hogy idáig is el kellett jutni, az eredmények mértéke és az idáig vezető út sem közömbös. A 2002-ben megkezdett és 2003-ban következetesen folytatott átalakítások nélkül nem tudtuk volna teljesíteni a 2003-ra kitűzött, veszteség nélküli működést, és nem tudtuk volna túlélni 2004 elején a nyersanyagok árainak emelkedéséből eredő pénzügyi nehézségeket. A régi vállalati struktúrában pedig ilyen mértékben nem használhattuk volna ki a késztermékek keresletének növekedéséből származó előnyöket.

A termelést sikerült minden körülmények között fenntartani, sőt egyes üzemszek megdöntötték a korábbi termelési rekordokat is. Másfél évtizedes volument ismételtünk meg például a tömörítvénygyártásban, és 54 éves fennállásunk alatt 2004-ben állítottuk elő a legtöbb nyersvasat. Az acélmű és a megleghengermű ugyancsak túlszárnyalta eddigi teljesítményeit. Termékeink minősége és megbízhatósága ismert és elismert a piacon. Ezen eredmények alapján joggal lehetünk büszkéek az elvégzett munkára.

Határidőre és a tervezett költségkereteken belül elvégeztük a szükséges felújításokat, karbantartásokat és fejlesztéseket. Beruházásainkkal sikerült teljesíteni az egyre szigorodó környezetvédelmi előírásokat, és fokozottan megfelelni az EU elvárásainak is.

A 2002-ben elindított és a magyar kormány által jóváhagyott stabilizációs, majd Átalakulási Program legfontosabb elemeit megvalósítottuk. Beolvadt az Acélművek Kft. a Dunafer Rt.-be, és ide került a Metab Kft., valamint a Kereskedőház Kft. tevékenysége is. Mindkét cég végelszámolással szűnik meg. Ugyancsak végelszámolással szűnt meg a Tűzállóanyag-gyártó Kft., s megváltunk néhány olyan cégtől is, amelynek tevékenysége nem tartozik szorosan alaptevékenységünkhöz. Ezek közül legjelentősebb a Komplex Kft. eladása volt. Mindezeket a változásokat úgy oldottuk meg, hogy az érintett dolgozók nem veszítették el munkájukat, szociális feszültségek nem következtek be.

A Dunafer átláthatóan lebonyolított tulajdonosváltása történelmi esemény a vállalatcsoport életében és talán a magyar privatizáció gyakorlatában is.

A Dunafer privatizációja az egyik legösszetettebb, legidőigényesebb, sokelemű, részérdekeket is tekintetbe vevő tranzakció volt az ÁPV Rt. gyakorlatában. Nem

egyszerűen részvényeladásról volt szó, a stratégiai partner bevonásának folyamata mindvégig részét képezte a társaságcsoporthoz újraszervezésének és pénzügyi konszolidációjának. A tulajdonosváltás feltételrendszere tekintetbe vette a munkáltatói, a térségi foglalkoztatási és gazdaságfejlesztési szempontokat is.

A privatizációról szóló kormányhatározat 2003. március 4-én látott napvilágot. A határozat előírta, hogy a tulajdonosváltásnak egy komplex koncepciót kell kielégítenie. A koncepció prioritása olyan, erős pénzügyi háttérrel rendelkező stratégiai partner megtalálása volt, amely beruházások és fejlesztések révén hosszú távon képes biztosítani a vasmű jövőjét. Az előírtak szerint a Dunafer majdani vevőjének kötelezettséget kell vállalnia a munkavállalók foglalkoztatására, illetve a munkakörülmények javítására. A befektetőnek megfelelő pénzügyi kötelezettséget kell vállalnia a foglalkoztatás kistérségi szintű megoldásának elősegítésére.

Az ÁPV Rt. úgy döntött, hogy az ügyletet közbeszerzési eljárás útján kiválasztott szakértő bevonásával bonyolítja le. A Dunafer tanácsadói tenderének győztese a Pricewaterhouse Coopers Kft. lett.

A privatizációs szervezet 2003. szeptember 15-én hirdetett nyilvános egyfordulós pályázatot az állami tulajdonban lévő 79,48%-os

részvénycsomag értékesítésére. Olyan tőkeerős stratégiai befektetőt keresett az eljárás során, amely hosszú távra biztosítani tudja a Dunaferr-csoport működését, tevékenységének fejlesztését, valamint a munkavállalók foglalkoztatását.

2003. november 19-én adtam tájékoztatást az OMBKE válaszmányának a Dunaferr Rt. privatizációs célkitűzéseiről és az ÁPV Rt. elvárásairól. Az azóta eltelt idő igazolta elképzeléseink helyességét.

2003. december 23-án az ÁPV Rt. igazgatósága érvényesnek és eredményesnek nyilvánította a Dunaferr privatizációs pályázatát, amelynek nyertese az ukrán-svájci Donbass-Duferco konzorcium lett. Az ÁPV Rt. igazgatósága, elfogadva az értékelő bizottság javaslatát, megállapította a sorrendet. Első helyezett a Donbass-Duferco konzorcium lett 82,02 ponttal, 2. helyezett az LNM konzorcium 68,24 ponttal, 3. helyezett a Severstal 61,30 ponttal.

A Donbass-Duferco konzorcium a világ egyik legnagyobb acélkereskedelmi hálózatával, biztos nyersanyagforrásokkal rendelkezik, már több hasonló múltú termelőegységet integrált és tett nyereségesé sikkrel, megtartva a foglalkoztatás szintjét.

Az ÁPV Rt. és a Donbass-Duferco konzorcium képviselői 2004. február 25-én aláírták a Dunaferr Rt. értékesítésére vonatkozó megállapodást. A Dunaferr Rt. és a konzorcium ennek részeként aláírta a részvényjegyzési megállapodást is. Az eladó és a vevő minden szerződéses kérdést rendezett, de az ügylet zárásának egyik alapvető feltétele: a befektető és a hitelező bankok tárgyalásának sikeres lezárása még hátra volt. Júniusban a Dunaferr Rt.-nek hitelező bankok és a befektető konzorcium képviselői kézjegyükkel látták el azt az egyetértési nyilatkozatot, amely kijelölte a tárgyaló felek közötti végleges megállapodás kereteit. 2004. augusztus 23-án a befektető konzorcium új ajánlatot tett a hitelező banki konzorciumnak, amely elfogadta ezt. A megállapodás jelentősen csökkent a Dunaferr hitelállományát, ezzel könnyítve a vállalat terheit. A privatizációs szerződésben előírt első zárás legfontosabb feltétele – a fő hitelező bankokkal való megegyezés – ezzel az eredeti határidőn belül teljesült. Így megnyílt a lehetőség az ügylet lezárására.

Több mint fél évszázad után, 2004. szeptember 30-ától megszűnt a Dunai Vasműben a többségi állami tulajdonlás. A Dunaferr elmúlt két évének története annak példája, hogy professzionális irányítással egy tízezer fős nagyságrendű állami társaság gazdálkodását is áttekinthetővé lehet tenni.

A stratégiai partner megtalálása biztos jövőt nyújthat a Dunaferrnek, hiszen az új tulajdonos a legmagasabb foglalkoztatási kötelezettséget vállalta, öt évig

megtartja a jelenlegi munkavállalói létszámot. Az ügylet összértéke, beleértve a tőkeemelést, a beruházási, kistérség-fejlesztési, illetve a munkakörülmények javítására vonatkozó vállalásokat, valamint a vételárat, a következő 5 évben várhatóan csaknem 100 milliárd forintot tesz ki. Ezzel óriási lehetőség nyílik arra, hogy a Dunaferr – egy nagy, a világpiacon meghatározó acéltermelői és kereskedelmi konzorcium tagjaként – részesüljön az acélipari konjunktúra pozitív hatásaiból.

A privatizációs szerződésben vállalt feltételek biztosítják alapvető célunkat: az acélgyártás hosszú távú fenntartását Dunaújvárosban. Az új tulajdonos haladéktalanul hozzájárult a Dunaferr-csoport szerkezetének további egyszerűsítéséhez. A végső cél: az alap és a legfontosabb kapcsolódó tevékenységek egységes vállalatba tömörítése. Ennek jegyében a tulajdonos visszavásárolta a Kokszó Kft., a Ferromark Kft., a Lőrinci Hengermű Kft. külső tulajdonrészeit. Tárgyalások folynak a DWA Kft., az EMA-Power Kft. és a Dutrade Rt. külső tulajdonrészeinek megvásárlásáról is. Megegyezés született a városi tulajdonban lévő Dunaferr-részvények megvételéről. A fő tulajdonos azonban nem kívánja korlátozni működését a Dunaferr kerítésén belülre. Ezt többek között az is bizonyítja, hogy megvásárolta a korábbi diósgyőri acélmű eszközeit, beindította a hengereltáru-gyártást, további fejlesztésekkel és az acélmű beindításával kívánja diósgyőri kollégáink munkalehetőségeit szélesíteni. A közeljövőben több, Magyarországon kívüli acélipari vállalkozás megvétele is napirendre kerülhet.

Az ÁPV Rt. a privatizációs folyamat kezdetén jelezte, hogy a Dunaferr dolgozóinak is biztosítani kívánja a tulajdonlás lehetőségét. Ennek jegyében 2004 decemberében megkezdődött az 5%-ot kitevő munkavállalói részvények értékesítése. Így először nyílik mód arra, hogy a Dunaferr vállalatcsoport dolgozói is tulajdonosaivá váljanak saját vállalatuknak. Ennek üzenete talán fontosabb a benne rejlő üzleti lehetőségeknél. Ezt jelzi, hogy szinte mindenki élni kíván részvényvásárlási jogával.

A tulajdonosi szerkezet jelentős változásával együtt az új működési modell következetes bevezetésével elértük az egyéni felelőségek mentén való gazdálkodást, s ezt az év közben sikeresen beindított SAP R/3 rendszer jelentősen támogatja. Ez teszi lehetővé pénzügyi forrásaink hatékony kihasználását, üzleti döntéseink megalapozását.

A 2004. év eseményeire visszatekintve, nem felelkezhetünk meg a sikereket beárnyékoló súlyos balesetekről sem. A jövőben ilyenek nem fordulhatnak elő. Ezért központosítottuk a munka-, a katasztrófa- és az

egészségvédelemmel foglalkozó egységeinket, és vezetőjüket közvetlenül a vezérigazgató irányítása alá rendeltük. A vagyonvédelmi feltételek javítása érdekében új vezérigazgató-helyettesi poszt alapításáról döntöttünk, amelynek célja, hogy az Rt. keretein belül kiépüljön a vagyonvédelem fejlett módszerein alapuló korszerű szervezet.

Szükség van olyan beruházásokra, amelyek nélkül nem tudjuk az acélgyártást gazdaságosan fenntartani. Ide sorolom a III. kokszoló blokk teljes körű átépítésének befejezését és a nagyolvasztó élettartamának növelését szolgáló feladatok végrehajtását. Mindkét témában nemzetközi szakértők részvételével folynak a tárgyalások a kivitelezőkkel.

Működésünk számára kiemelkedő jelentőségű a 2005. évi üzleti terv véglegesítése. Mai ismereteink szerint ebben az évben is megvan a lehetősége annak, hogy eredményes évet zárjunk. Figyelembe kell azonban vennünk, hogy önköltségünk nemzetközi összehasonlításban nagyon magasnak mondható. Nem szabad tehát a tavalyi eredmények ismeretében hátradólnunk, folytatni kell a megkezdett utat. Ezzel maradhat meg a Dunaferr a hazai ipar egyik legjelentősebb szereplőjeként, értéktermelő vállalatként.

Következésképpen végrehajtott munkánk elismeréséül nyugtáztuk Gyurcsány Ferenc miniszterelnök

szavait, aki 2004. november 23-án meglátogatta cégünket, s itt találkozott *Szergej Taruta* úrral, a Donbass Ipari Szövetség elnökével, a Dunaferr Rt. felügyelőbizottságának elnökével, a vállalat vezetőivel és dolgozóival. A Dunaferr jövőjét biztatónak és ígéretesnek minősítette.

Kép: Szergej Taruta, a Donbass Ipari Szövetség elnöke Dunaferr-émlékermét ad át Gyurcsány Ferenc miniszterelnöknek

A Dunaferr Rt. jövőjének alakulásában nagy szerepük van a hazai kohászati szakembereinek és az együttműködő társadalmi szervezeteknek. Kérem, hogy szakmai együttműködésükkel továbbra is segítsék célkitűzéseink megvalósítását.

BELFÖLDI HÍREK

50 éves jubileum a Dunaferr Rt.-ben

Dunaújvárosban 50 éve, 1954 februárjában helyezték üzembe az első 700 m³-es nyersvasgyártó kohót, augusztusában az első 125 tonnás martinke-mencét, és ugyanebben az évben alakult meg az OMBKE helyi szervezete is.

Az évi 540 kt nyersvas és 450 kt acél termelésére tervezett lemezgyártó kombinátban – a teljes kiépülés után – 1961-re érték el ezt a teljesítményt. 1972-ben azonban a technológiák fejlesztésével – új berendezések építése nélkül – már egy millió tonna acélt gyártottak és dolgoztak fel.

A későbbiek során néhány új gyártóegység (folyamatos acélöntőmű, acélgyártó konverter, kokszolóblokk) építése, számos technológiafejlesztés és berendezésátalakítás útján 2004-ben, a jubileum évében már 1350 kt nyersvasat és 1668 kt acélt termeltek.

Az idők során jelentősen csökkenték az energiafelhasználást, javult az anyagkihozatal, s így csökkentek a ráfordítások. Nőtt a termékválaszték, és jobb lett az acélok minősége is.

A piacon melegen és hidegen hengerelt táblalemezt, tekercset, horganyozott lemezt, különféle profilokat és radiátort értékesítenek. Termékeiket egyre nagyobb mennyiségben igényelték és igénylik belföldön és külföldön egyaránt.

Nem véletlen, hogy vaskohászati kombinátjaink közül csak a Dunaferr tudta a rendszerváltás előtti termelését fenntartani, sőt azt mára csaknem 20%-kal még növelni is.

A sikernek éppúgy része volt a jó termékszerkezet és a folyamatos műszaki fejlesztés, mint a technikát, technológiát fejlesztő és működtető kollektívának a feladatokhoz való – esetenként a lehetetlent sem ismerő – jó hozzáállása.

A vasmű szakembergárdája – mondhatni idejekorán – kapcsolódott be az OMBKE munkájába. A 40 fővel

alakult helyi szervezet létszáma folyamatosan nőtt, most 360–370 a taglétszám. A dunaújvárosiaknak döntő érdemeik vannak az utóbbi évtizedekben lefolyt több mint 20 nagyrendezvény (konferencia) megszervezésében. Létrehozták a Somogyfajszai Őskohászati Emlékhelyet, és részt vesznek az OMBKE központi rendezvényein. Példáson vonták az OMBKE kötelékébe a helyi főiskola hallgatóit is.

A tagság folytonos aktivitását a havonta rendezett szakmai klubdelutánokkal is fenntartják; itt évente 25–30 előadás hangzik el.

2004-ben a Dunaferr-t privatizálták, a vaskohászati egészének pedig világviszonylatban is sikeres éve volt. Ebben a hangulatban tartották meg december 3-án, kb. 150 fő részvételével a X. Szt. Borbála-napi kohászati szakestélyt a Dunaújvárosi Főiskola éttermében.

A dunaújvárosi kohászati biznások abban, hogy e szép jubileum után a gyár és a város előtt további sikeres évtizedek állnak.

(Dr. Takács István)